

INFRACTIUNI CONTRA SECURITĂȚII STA-
TULUI CARACTERIZARE GENERALĂ, CAUZE,
CONDITII CARE GENEAREAZĂ ORI FAVORI-
ZEAZĂ SĂVIRȘIREA FAPTELOR INDEPTA-
TE ÎMPOTRIVA SECURITĂȚII STATULUI.

2505944

D 008712, Vol. 1P32

18712/
part 32

TEMA : INFRACTIUNI CONTRA SECURITATII STATULUI - CARACTERIZARE GENERALA, CALELE SI CONDITIILE CARE GENEREAZA ORI PAVORIZAREA SAVIRSIREA PAPTELOR INDRERE IMPOTRIVA SECURITATII STATULUI.

I/. Infrațiuni contra securității statului - caracterizare generală.

1.- Concept - Infrațiunile de securității statului formează un grup distinct în cadrul părții speciale a Codului penal, cătuind primul titlu al secției (art.155).

Pentru a constitui infracțiune o faptă uzuală trebuie să fie săvârșită cu intenție, să fie prevăzută de legea penală prezintă gradul de pericol social necesar pentru existența unei infracțiuni.

Orice infracțiune cuprinde obiectul, subiectul, latură obiectivă și latură subiectivă.

2. Aspecte comune infracțiunilor de securității statului.

a) Obiectul juridic generic al infracțiunii îl constituie relațiile sociale a căror existență și normală desfășurare este

./.

condiționate de apărarea securității statului socialist, cuprinsând existența și consolidarea continuă a orânduirii sociale și de stat, cu toate valorile sociale componente, și anume: suveranitatea, independența, unitatea, integritatea teritoriului, întărirea economiei naționale etc.

b) Unele dintre infracțiunile contra securității statului au și un obiect juridic secundar care constă în relațiile sociale referitoare la viața, integritatea corporală sau sănătatea persoanei, la avutul obștesc etc. De exemplu, infracțiunea de atentat care pune în pericol securitatea statului, atentat contra unei colectivități și infracțiunile contra reprezentantului unui stat străin presupune o vătămare adusă vieții, integrității corporale, sănătății, libertății ori demnității persoanei. Actele de diversione (având caracterul de infracțiune complexă, art.41 alin.3 Cod penal), pe lângă obiectul juridic considerat ca special, au în toate cazurile și un obiect juridic secundar, adiacent, care constă în relațiile sociale de ordin patrimonial, referitoare la avutul obștesc, a căror ocrotire este asigurată și prin normele dreptului penal.

c) Obiectul material. De regulă,

./.

TEMA : INFRACȚIUNI CONTRA SECURITĂȚII STATULUI - CARACTERIZARE GENERALĂ, CALE CONDITII CARE GENEREAZA ORI FAVORIZEAZA SAVIRSIREA FAPTELOR INDREPT IMPOTRIVA SECURITATII STATULUI.

I/. Infrațiuni contra securității statului - caracterizare generală.

1.- Concept - Infrațiunile de securității statului formează un grup distinct în cadrul părții speciale a Codului penal, căutând primul titlu al secției (art.155-

Pentru a constitui infracțiune o faptă umană trebuie să fie săvârșită cu vinovăție, să fie prevăzută de legea penală prezintă gradul de pericol social necesar pentru existența unei infracțiuni.

Orice infracțiune cuprinde obiectul, subiectul, latură obiectivă și latură subiectivă.

2. Aspecte comune infracțiunilor de securității statului.

a) Obiectul juridic generic al infracțiunii îl constituie relațiile sociale a căror existență și normală desfășurare sînt

condiționate de apărarea securității statului socialist, cuprinzînd existența și consolidarea continuă a orînduirii sociale și de stat, cu toate valorile sociale componente, și anume: suveranitatea, independența, unitatea, integritatea teritoriului, întărirea economiei naționale etc.

b) Unele dintre infracțiunile contra securității statului au și un obiect juridic secundar care constă în relațiile sociale referitoare la viața, integritatea corporală sau sănătatea persoanei, la avutul obștesc etc. De exemplu, infracțiunea de atentat care pune în pericol securitatea statului, atentat contra unei colectivități și infracțiunile contra reprezentantului unui stat străin presupune o vătămare adusă vieții, integrității corporale, sănătății, libertății ori demnității persoanei. Actele de diversione (avînd caracterul de infracțiune complexă, art.41 alin.3 Cod penal), pe lîngă obiectul juridic considerat ca special, au în toate cazurile și un obiect juridic secundar, adiacent, care constă în relațiile sociale de ordin patrimonial, referitoare la avutul obștesc, a căror ocrotire este asigurată și prin normele dreptului penal.

c) Obiectul material. De regulă,

infracțiunile contra securității statului nu au un obiect material. În anumite cazuri însă, unele infracțiuni pot avea obiect material. Astfel, divulgarea secretului care periclitesează securitatea statului poate avea ca obiect material un înscris în care sînt consemnate date sau informații cu un asemenea caracter.

d) Subiecții, infracțiunilor contra securității statului au de asemenea trăsături comune. Astfel, subiect activ (autor) al acestor infracțiuni poate fi de regulă, orice persoană responsabilă. La unele infracțiuni legea cere ca autorul să aibă o anumită calitate, subiect calificat, cum ar fi aceea de cetățean român sau de persoană fără cetățenie cu domiciliul în țară (art. 155-157 Cod penal) sau de cetățean străin ori persoană fără cetățenie cu domiciliul în străinătate (art. 158 și 159 Cod penal).

Subiect al infracțiunii de sabotaj poate fi numai un funcționar sau alt salariat, astfel cum aceste noțiuni sînt definite în legea penală.

Subiect pasiv al acestor infracțiuni este în toate cazurile statul socialist, cu atributele sale esențiale, periclitat prin săvîrșirea faptelor care constituie elementul material al infracțiunilor.

e) Infracțiunile contra securității statului pot fi săvîrșite în oricare din :
mele de participare (coautorat, instigare, plicitate).

f) Situație premisă. Este o condiție prealabilă pentru existența infracțiunii și constă în preexistența unei realități pe care trebuie să se grefeze săvîrșirea faptei pînă la auto de legea penală.

Dintre infracțiunile contra securității statului următoarele infracțiuni în conținutul lor juridic o situație premisă :

- la infracțiunea de trădare ajurarea inamicului, situația premisă constă în preexistența stării de război;

- trădarea prin transmitere de secrete și spionajul nu pot fi concepute și săvîrșite fără preexistența secretului de stat sau a unui document care are un astfel de caracter.

- stentatul - care pune în pericol securitatea statului implică preexistența unei persoane care îndeplinește o funcție importantă de stat sau obștească;

- actele de diversion implică preexistența unor bunuri materiale care să fie de asemenea importantă încît distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare

fie de natură a aduce atingere securității statului;

- infracțiunea de sebotaj nu poate fi concepută și săvârșită fără preexistența calității de funcționar sau alt salariat a făptuitorului;

- subminarea economiei naționale presupune existența unei organizații de stat sau obștești a cărei activitate și funcționare normală constituie situația premisă pe care se greșesc acțiunea ce constituie elementul material al infracțiunii;

- compromiterea unor interese de stat presupune preexistența unui document sau înscris prin care se constată dreptul ale statului român în raport cu o putere străină;

- divulgarea secretului care periclită securitatea statului, în oricare din variantele ei, presupune preexistența unui document sau a unei anumite date secrete a căror divulgare ar periclita securitatea statului, etc.

Inexistența situației premisă face imposibilă săvârșirea faptei prevăzută de legea penală.

g) Latura obiectivă. Infracțiunile contra securității statului sînt, în general,

infracțiuni conștiente, elementul lor material realizându-se printr-o acțiune care crează o stare de pericol sau, eventual, aduce atingere securității statului.

La majoritatea infracțiunilor contra securității statului, acțiunea care constituie elementul material al infracțiunii este caracterizată printr-o cerință esențială care trebuie îndeplinită, această cerință constituind o condiție pentru existența infracțiunii. Cerința esențială este exprimată prin : "de natură să slăbească puterea de stat" (art.161 și 162 Cod penal), "de natură să aducă în orice mod atingere securității statului" (art.163 Cod penal), "în scopul de a aduce în orice mod atingere securității statului" (art.164 Cod penal), "deoș faptă este de natură să submineze economia națională" (art.165 Cod penal) etc..

Existența cerinței esențiale are o importanță deosebită pentru delimitarea infracțiunilor contra securității statului de alte infracțiuni.

În ce privește urmarea imediată, toate infracțiunile contra securității statului se caracterizează prin existența unei stări de pericol, nefiind necesară producerea unei stingeri securității statului, deci a unei vătămări efective cauzate obiectului ocrotit. În ce

privește natura acestor infracțiuni, din
de vedere al urmărilor ele sînt infracțiuni
periculoase.

În cuprinsul laturii obiective,
tura de cauzalitate privește numai cauzalitatea
fizică, adică legătura cauzală dintre acțiune
sau inacțiune care constituie elementul ma-
rial și urmarea imediată. Intrucît urmări-
rea asupra relațiilor sociale, sub formă pericu-
lui la care au fost expuse valorile sociale
sînt implicite, odată ce s-a dovedit existența
activității materiale nu va fi necesară o
dă apartență cu privire la raportul de cauzalitate
între acțiune ori inacțiune și rezultatul
dăntre periculos.

b) Latura subiectivă. Infracțiunile
contra securității statului se comit, de
cu intenție directă sau indirectă.

În cazul acestor infracțiuni ef-
gas care ca subiectul să acționeze în vedea
realizării unui scop determinat, nu este
bilită decât intenția directă. Asemenea sit-
există în cazul infracțiunii de trădare p-
art.155 Cod penal și în cazul infracțiunii
sabotaj prev. în art.164 Cod penal.

1) Infracțiunile contra securității
statului sînt susceptibile de desfășurare

./.

timp și pe faze ale activităților prin care se
realizează conținutul acestora.

În cazul unora dintre aceste infrac-
țiuni (art.156, 157, 158- raportat la infrac-
țiunea de trădare prin ajutarea inamicului- și
art.159-166 Cod penal) actele pregătitoare, con-
tinând în producerea sau procurarea mijloacelor
ori instrumentelor, precum și în luarea de mă-
suri în vederea comiterii infracțiunii, sînt
asimilate de lege tentativei și sancționate co-
stare, conform prevederilor art.173 Cod penal.

La toate aceste infracțiuni tentativă
este posibilă (cu excepția celor care se săvîr-
șesc printr-o omisiune) și este incriminată în
art.173 Cod penal.

3) Regimul sancționator se caracteri-
zează prin severitatea pedepșelor. Astfel, pen-
tru cele mai grave este prevăzută pedeapsa cu
moartea, alternativ cu pedeapsa închisorii de
la 15 la 20 ani. Pedeapsa cu moartea este înso-
țită în toate cazurile de pedeapsă complementară
a confiscării totale a averii. Pedeapsa priva-
tivă de libertate este însoțită de interzicerea
unor drepturi și confiscarea parțială a averii.

În cazul celorlalte infracțiuni se
prevăd pedepse cu închisoare cu o durată mai
redusă (5-15 ani), însoțite în anumite cazuri

./.

de intersicerea unor drepturi și confiscare parțială a averii ori numai de intersicerea unor drepturi.

k) Cauze de nepedepsire sau de re-
re a pedepsei. În scopul prevenirii săvârșirii
acestor infracțiuni și pentru a stăvili rev
nirea asupra hotărârii care stă la baza săv
șirii faptelor, precum și în scopul facilit
descoperirii lor, potrivit art.172 Cod pena
participantul care denunță în timp util săv
rea infracțiunii, astfel ca să fie împiedic
consumarea ei sau dacă împiedică el însuși
sumarea infracțiunii și apoi o denunță, nu
pedepsește. Participantul care, după ce urm
rirea penală a înc put ori făptuitorii au f
descoperiți, înlesnește arestarea acestora,
sanctionează cu o pedeapsă ale cărei limite
reduc la jumătate.

1) Competența organelor de cercetare
ale securității. Potrivit dispozițiilor art.
Cod de procedură penală, cercetarea penală
efectuează de către organele de cercetare ale
securității indiferent de calitatea făptuitor
rului, numai în cazul următoarelor infracțiuni

- Infracțiunile contra securității
statului prevăzute în art.155-173 Cod penal

./.

- Unele infracțiuni de serviciu sau în
legătură cu serviciul : divulgarea unor secrete
privind interesele obștești - art.251 Cod penal;
neglijența în păstrarea secretului de stat -
art.252 Cod penal; refuzul înapoierii în țară -
art.253 Cod penal; -

- Divulgarea secretului economic - art.
298 Cod penal;

- Contrabanda cu arme, muniții, mate-
rii explosive ori radioactive prev. în art.72
lit.b din Legea nr.30/1978, Codul vamal al
R.S.România (modificată prin Decretul nr.8 din
13 ianuarie 1983).

Infracțiunea prev. în art.279 alin.3
lit.a și b din Codul penal, privind nerespecta-
rea regului armelor și munițiilor și infrac-
țiunea prev. în art.280 Cod penal privind ne-
respectarea regului munițiilor explosive sau
radioactive, dacă au avut ca obiect cantități
mari sau importante de arme, muniții sau mate-
rii explosive ori radioactive au fost scoase
din competența organelor de cercetare ale se-
curității prin Decretul nr. 355/1976.

II/. Cauze și condiții care generează
ori favorizează săvârșirea faptelor îndreptate
impotriva securității statului.

Infracțiunile contra securității

./.

statului nu au o cauzalitate care să fie specifică orînduirii socialiste, nu sînt determinate în apariție și evoluție lor de fenomene sociale caracteristice acestei orînduirii, care să țină de esența socialismului, deși în societatea noastră există o serie de situații sau stări de lucruri care pot înlesni sau favoriza comiterea unor asemenea fapte.

Așa cum se subliniază în documentele de partid, pe măsura evoluției societății socialiste faptele infracționale de natură a atenta securității statului vor deveni tot mai rare fiind cauzate mai ales de o serie de influențe exercitate din exterior.

1.- Necesitatea cunoașterii acestor cauze și condiții.

Cunoașterea cauzelor determinante și a condițiilor favorizante ale infracțiunilor contribuie la securitatea statului constituie:

- un factor hotărîtor pentru orientarea în perspectivă a activității aparatului de securitate și, mai ales, pentru direcționarea corespunzătoare a muncii de prevenire a acestor organe;

- o necesitate impusă de imperativul adaptării și modernizării continue a metodelor și mijloacelor de muncă, precum și al perfecționării continue a măsurilor de prevenire;

- o condiție esențială pentru informarea exactă a factorilor decizionali competenți, a organelor de partid și de stat, cu privire la evoluția nefavorabilă a unor fenomene sociale, în vederea adoptării unor decizii de natură a asigura un control social mai riguros asupra fenomenelor respective, în vederea prevenirii săvîrșirii de infracțiuni sau^a altor fapte antisociale;

- o modalitate de aducere la îndeplinire a prevederilor legale referitoare la constatarea la timp și în mod complet a infracțiunilor, în vederea tregerii la răspundere penală, cu toată fermitatea a celor care au săvîrșit infracțiuni, astfel încît nici o persoană nevinovată să nu sufere rigorile legii.

Se menționează că săvîrșirea unei infracțiuni nu are loc decît la interferența unor cauze și condiții de natură exogenă (care nu țin de persoana infractorului) cu alte cauze și condiții endogene, specifice individului respectiv. Altfel spus, cauzalitatea fetei infracționale concurente se structurează într-un câmp cauzal complex cu determinări și condiționări multiple, care face posibilă trecerea de la intenție la acțiune numai dacă acest câmp de forțe se stabilizează astfel încît opereze o tendință dominantă de comitere a fetei.

2.- Unele cauze și condiții interne pot determina, înrăni sau favoriza săvârșirea de infracțiuni contra securității statului.

În condițiile actuale de dezvoltare a societății socialiste în țara noastră, infracțiunile contra securității statului nu constituie o formă a luptei de clasă deoarece nu există clase sociale cu interese antagonist pe de altă parte, în nici o împrejurare totuși infracțiunile nu se va constitui într-o clasă socială. În realitate, fiecare infracțiune concretă constituie o formă de opoziție a individului izolat față de relațiile sociale dominante, față de cele mai importante cuceriri revoluționare ale poporului. Statisticile infracțiunilor contra securității statului pe o perioadă dată nu arată decât "opoziția" existentă în țară, cât mai ales gradul de nesocietate al unor indivizi.

Printre aceste cauze și condiții care determină ori favorizează săvârșirea de infracțiuni contra securității statului, de ordin intern, se numără:

- influențele vechii societăți care se mai fac simțite asupra conștiinței oamenilor. Dintre concepțiile specifice vechii orânduiri sociale, pe fondul cărora se pot comite infracțiuni îndreptate împotriva securității statului, menționăm pe cele cu caract

fascist, naționalist, șovinist, antisemitist etc. Așa cum sublinia secretarul general al partidului "... în trecut, clasele exploata-toare au pus un mare accent pe manifestările șoviniste, pe promovarea unor teze șovine, naționaliste, în vederea învrăjbirii oamenilor muncii de diferite naționalități; aceste manifestări aparțin trecutului dar "... nu trebuie să uităm că au lăsat urme, îndeosebi la generațiile mai în vârstă".

Alături de fascism, concepțiile cu caracter naționalist, prezintă un pericol social deosebit, pericol subliniat și în unele documente de partid în care se arată că: "Oricine încearcă să ducă o politică de învrăjpire națională, duce o politică împotriva socialismului și comunismului și trebuie tratat ca dușman al națiunii noastre socialiste". Elementele care se lasă orbite de asemenea concepții reacționare, în anumite condiții și împrejurări, pot trece la acțiuni de propagandă împotriva orânduiri socialiste ori la săvârșirea altor infracțiuni îndreptate împotriva securității statului. Tocmai ca urmare a acestor convingeri ostile, asemenea persoane pot fi atrase la acțiuni de spionaj și trădare, de defăimare a orânduiri noastre socialiste ori la alte acțiuni ostile, fie de către diverse

servicii de spionaj, fie de către cercurile și grupările reacționare din exterior în slujba cărora se pun cu multă ușurință.

Îmbinarea naționalismului cu irredentașismul, cu punerea la îndoială a legitimității istorice a suveranității statului român asupra unor teritorii românești, sporagite și mai mult pericolul social al acestor concepții, afectează direct interesele statului nostru, pune în pericol unitatea, suveranitatea și independența acestuia.

Pe lângă aceste concepții profund reacționare, o serie de mentalități înșelătoare, care contrapun interesele strict individuale intereselor generale ale societății, pot favoriza dezvoltarea și înfrățirea cu infracțiunile contra securității statului ori comiterea altor fapte antisociale. Anume mentalități, determinate în principal de influența unor moravuri burgheze și de anumite deficiențe de ordin educațional "...se manifestă în primul rând prin stăruința față de proprietatea socialistă, furturile, delapidările, sustragerile de orice fel livrate în interesele tuturor oamenilor muncii, sînt acte ostile construcției socialiste, de aceea trebuie considerate, așa cum spunea Lenin, acte contrarevoluționare". Tendințele de parazitism, încercarea de a trăi fără muncă, de a primi cât mai mult

./.

de la societate oferind cât mai puțin, desfrumoral, tendința de a duce o viață de lux prin câștiguri ilicite, necinstea, minciuna, corupțiamul, favoritismul, nepotismul, spiritul individualist, sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor sociale etc."...pot avea consecințe deosebit de grave asupra poziției omului în societatea de azi. Ele pot duce până la următoarea descompunerea morală și politică a celor care devin prizonierii acestora, inclusiv la corupție care se poate aduce prejudicii societății, propriului popor, patriei socialiste, cauză socialismului".

Alte mentalități retrăgătoare, cu efecte negative asupra construcției socialiste și de către persoane, privesc manifestările de manifestare ale misticismului, unele elemente nu numai anticomuniste, ci și antile, stitudinea de admirație și de placere de tot ceea ce vine de peste hotare, indiferent dacă este valoros sau nu, reînnoștrarea în activitate socială utilă a unor copii de o părinții acestora, tendința de a consuma mult decât poate asigura societatea, pusă în evidență la recenta Conferință Națională a partidului și altele.

Totodată, "...în țările socialiste găsim și renegeți, elemente decalate care

./.

pentru un pumn de arginți, își trădese patria, se pun în slujba cercurilor reacționare, a dușmanilor propriului popor". Indiferent dacă asemenea elemente au făcut sau nu parte din fostele partide burgheze, din fostele clase exploatare, ori din aparatul de reprimare burghez, din organizația legionară sau din alte grupări reacționare, organele noastre de securitate trebuie să acționeze cu toată fermitatea pentru aplicarea legii atunci când acțiunile acestora, îndreptate împotriva securității statului, a orânduirii noastre socialiste, nu au putut fi prevenite.

O altă condiție care poate favoriza săvârșirea de infracțiuni contra securității statului constă în existența anumitor deficiențe în asigurarea unei bune cunoașteri a legilor și în organizarea și efectuarea unui control permanent asupra realizării acestora. Inegală aplicarea uniformă a legii și netragera la răspundere penală cu toată fermitatea a celor care au săvârșit infracțiuni poate fi interpretată ca o dovadă de slăbiciune de către unele elemente interesate, transformându-se astfel într-o primă de încurajare dată infractorilor. Așa cum s-a arătat, umanismul nostru socialist nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune aplicarea cu toată fermitatea a legilor, apărarea valorii-

lor fundamentale ale orânduirii de orice statură care li s-ar putea aduce, respectându-se în toate cazurile principiul potrivit căruia orice persoană vinovată trebuie să sufere rigorile legii și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală. Echitatea noastră socialistă presupune aplicarea unitară a legii, tragera la răspundere a tuturor celor care comit infracțiuni, indiferent de calitatea persoanei respective, de funcția pe care a îndeplinit-o sau o îndeplinește la un moment dat.

Existența și creșterea decalajelor dintre nivelul aspirațiilor și mijloacele legale de care dispun o serie de indivizi pentru realizarea acestora poate constitui una din condițiile statului. Este cunoscut că dezvoltarea socială duce la apariția unor noi nevoi individuale. De fapt, la nivel individual, progresul social este resimțit tocmai prin creșterea și satisfacerea de noi și noi nevoi ale subiectului social. Apariția și evoluția unor aspirații (nevoi individuale) care nu pot fi realizate integral și imediat, duce la creșterea unei discrepanțe dintre cererea și ofertă, între ceea ce indivizii pretind și ceea ce societatea poate satisface. Pe lângă faptul că acest decalaj crează sentimentul de frustrare, el poate fi exploatat în mod abil de o serie de agenți

ai serviciilor de spionaj străine, de emi
ai cercurilor fascionare din străinătate
unii comercianți străini etc. Unii indivi
slobi pregătiți din punct de vedere polit
robiți de dorința de înșușire, de procur
pe orice cale a unor bunuri materiale de
veniență străină, atunci când satisfacerea
acestor nevoi este mai dificilă în țara n
sunt dispuși să trădeze, îndeplinind întot
cererile etapșinilor lor din străinătate,
uneori monini chiar în întâmpinarea lor și
~~propunând și făcând să se realizeze~~ de a
a sluce atingerea securității statului.

Așa cum se cunoaște, străinii inter
în coruperea unor cetățeni români și în at
rea acestora la acțiuni ostile statului
nostru, întrucât prin a le crea în mod artifi
niste nevoi individuale și prin a le satis
~~face în orice mod posibil~~ în mod posibil
~~trădându-le în orice mod posibil~~ în mod posibil
educaționale, concepții și mentalități re
grade etc. În momentul în care unele nevoi
dividuale au devenit acute, uneori și sub
presiunea mediului familial, a autorității
a altor grupuri de persoane, cetățenii st
condiționează procurarea acelor bunuri de
plinirea anumitor cereri sau condiții care
procurarea unor documente sau date cu care

secret, sprijinirea în încheierea unor contra
te economice dezavantajoase părții române, cu
legerea unor date care urmează a fi folosite
în scop denigrator etc. Concomitent, prin fol
sirea diverselor mijloace de persuasiune, cet
țeanul român este convins că riscurile sînt
minime în raport cu importanța sau dificultă
țile de procurare a bunurilor sau serviciilor
pe care le dobîndeste. Astfel se ajunge la
trădare, la divulgarea secretului de stat și
la comiterea altor infracțiuni contra securi
ții statului. Și aceasta cu atât mai mult c
cît condițiile impuse de străini, și uneori m
loacele pe care acesta le pune la dispoziție
nu implică sacrificarea unor interese strict
personale, nu afectează bugetul familial, ci
presupun numai acceptarea unor riscuri care
apar ca eventuale în momentul respectiv.

O parte importantă a concepțiilor și
mentalităților reacționare la care ne-am re
rit constituie rădăcinile ale vechii orînduir
sociale dar o bună parte din acestea de dat
reză influențelor exercitate din exterior
asupra unor membri ai societății noastre. În
urmăre, cauzalitatea infracțiunilor contra
~~securității statului nu se realizează~~ în mod
cauze și condiții interne, ci cuprinde și

cauze și condiții de proveniență străină, rezultat al propagandei reacționare desfășurate din exterior împotriva țării noastre.

2. Unele cauze și condiții externe c pot determina, înlesni sau favoriza săvârșirea infracțiunilor contra securității statului și a altor fapte antisociale.

Practica muncii organelor de securitate atestă intensitatea și periculozitatea acțiunii deosebită a propagandei reacționare desfășurate din exterior, propagandă care urmărește nu numai discreditarea orânduirii socialiste a țării noastre, minimalizarea și contestarea realizărilor obținute de poporul român și a realităților din țara noastră, ci și realizarea scopurilor unor țări capitaliste prin acțiune în treburile interne ale țării noastre, prin acțiuni de spionaj și diversivitate ideologică prin încurajarea și instigarea la acțiuni ale unor elemente cu concepții reacționare, anarhice, turbulente, așa-zise protestatere.

Așa cum se cunoaște, pentru realizarea politicii de reîmpărțire a banilor de inflație și asigurarea condițiilor necesare în vederea obținerii de materii prime cât mai ieftine și desfășurării producției lor finite, țările capitaliste recurg la o serie de măsuri, cu

ar fi: acordarea de ajutoare militare, erijarea în arbitri ai rezolvării unor probleme între state, condiționarea acordării unor facilități economice de anumite orientări în politica internă a unor state, aștigarea rivalităților naționale și religioase dintre diferite grupări etnice sau cultice pentru crearea unor stări de tensiune în statele respective, amenințarea cu forța etc.

Așa cum arăta secretarul general al partidului "...o serie de cercuri reacționare imperialiste încearcă să folosească mijloacele propagandistice de care dispun pentru a defăima țările socialiste, pentru a contracara influența ideilor socializmului asupra conștiinței popoarelor, pentru a diminua prestigiul socialismului în lume". De asemenea, pentru a crea confuzii în rândul diferitelor păături sociale, într-o serie de țări capitaliste se reduc în actualitate teorii perimate și compromise la timpul lor, are loc o reactivare a cercurilor reacționare, neofasciste care încearcă să intervenie în atmosfera politică internațională, se desfășoară o intensă activitate propagandistică de ponegrire a României și se încearcă să se pună la încercare capacitatea orânduirii socialiste de a soluționa problemele dezvoltă-

rii sociale în epoca noastră."

Propaganda naționalist-șovină, de deturare a realităților din țara noastră, de rată din exterior încearcă să dezorienteze menii muncii de alte naționalități, iar în epatele așa-ziselor probleme umanitare se făgoară o susținută activitate de instigare la emigrare a unor cetățeni români, urmărindu-se în ultimă instanță "...dezorganizare unor sectoare de activitate ale societății noastre, crearea unor greutăți statului român. Tot în legătură cu așa-numita politică umanitară documentele de partid apreciază că "tute g...să considerăm drept politică umanitară acordarea de către unele țări de azil poli infractorilor, spionilor și trădătorilor, celor care își reneagă patria". Posibilitatea deschisă unor elemente infractoare de a obține azil politic într-o serie de țări capitaliste face parte din politica acestor țări, de îrejare a unor indivizi la comiterea de fapte antisociale și constituie o condiție care, anumite circumstanțe, poate atârna destul de greu în balanța cauzalității unora dintre fracțiunile contra securității statului.

Vorbind despre "dreptul" omului de a emigra, propaganda reacționară din exterior urmărește recrutarea forței de muncă intel

tuală ieftină, promovarea unor concepții cosmopolite care urmăresc anihilarea spiritului național de libertate și promovarea politicii de dominație și asuprire a altor popoare. Nu scapă acestei intense activități propagandistice nici diversele domenii ale artei și culturii, încercându-se acreditarea apolitismului și promovându-se idei potrivit cărora oamenii de cultură se află deasupra societății și nu trebuie să răspundă pentru creațiile lor în fața nimănui prin toate acestea exprimându-se de fapt "...tendința proprie ideologiei celei mai reacționare, a negării rolului maselor în viața socială în făurirea istoriei, urmărindu-se totodată, dezarmarea și demobilizarea forțelor revoluționare, ruperea culturii și artei de aceste forțe, punerea creației spirituale în slujba claselor exploatare. Influența acestor teorii și concepții reacționare se exercită și asupra unor membri ai societății noastre, nu odată criticându-se publicarea unor creații artistice care contravin sau care sînt de natură a dăuna educației tineretului ori care fac apologia modului de viață burghez, a unor concepții și mentalități mai mult sau mai puțin străine de ordinea noastră socialistă.

În afara acestor influențe din exterior printr-o cauzele care determină și condițiile care înlesnesc sau favorizează săvârșirea acțiunilor contra securității statului în bule situate și acțiunile directe îndreptate împotriva țării noastre de către serviciile de spionaj străine, emigrația reacționară română și de alte naționalități, centrele tice și sectante, organizațiile și grupări terorist-diversioniste, posturile de radio străine și organele de presă care, finanțate de cercurile imperialiste, desfășoară acțiuni de oulegere de date și informații cu caracter secret ori nedestinate publicității și de defăimare a orânduirii sociale și de stat țara noastră. Acțiunile directe îndreptate împotriva României urmăresc și răspândirea unor zvonuri alarmiste, instigarea la mândări și comportamente antisociale, subminarea economică și politică a statului etc. și pot fi, de regulă, realizate fără corupere și atragerea la activități de acest gen a cetățeni români lipsiți de patriotism, având după obținerea unor avantaje materiale, ori de concepții și mentalități retrograde, mite, naționaliste, obscurantiste și nu rareori anticomuniste.

În cazul cetățenilor români aflați în

străinătate și mai ales a celor care rămân vreme îndelungată în diferite țări capitaliste, asupra acestora se exercită o presiune permanentă, elaborată și realizată pe termen lung, prin folosirea unor strategii, metode și mijloace de indoctrinare anticomunistă, de șantaj ori corupție, în vederea atragerii lor la diferite genuri de acțiuni ostile îndreptate împotriva țării noastre. Toate acestea impun o selecționare riguroasă, pe criterii profesionale și ideologice, a persoanelor care sînt trimise la posturi în străinătate, efectuarea unor verificări temeinice cu privire la persoane și viața acestora, la devotamentul lor real față de patrie și față de cauze socialismului.

Un anumit gen de propagandă reacționară de desfășoară în țară, ceva mai voalat atît de către cetățenii străini, emisarii unor cercuri și grupări reacționare, ai unor centre cultice sau sectante, cît și prin intermediul ambasadelor, consulatelor, reprezentanțelor comerciale, bancare sau tehnice, bibliotecilor străine și a altor forme instituționalizate de reprezentare.

Folosind arsenalul propagandistic de care dispun, concentrîndu-și eforturile îndreptate împotriva țării noastre, statele capitaliste

pot determina apariția unor stări de confuzie în conștiința anumitor persoane, pot inocula concepții și mentalități retrograde, pot contribui la iritarea unor relații existente între diverse grupuri sociale sau profesionale, pregătindu-și astfel terenul prielnic pentru recrutarea viitorilor trădători de țară, agasigilor protestatari a viitorilor autori de infracțiuni contra securității statului.

3. Sarcinile organelor de securitate privind stabilirea cauzelor și condițiilor care generează sau favorizează săvârșirea infracțiunilor dat în competența organelor de cercetare ale securității.

Așa cum s-a arătat, în prezent, se îngustează continuu baza socială care generează elemente ostile sau manifestări antisociale, deoarece... în România nu mai există astăzi forțe în stare să pună în pericol cuceririle revoluției. Cu toate acestea, datorită pericolozității sociale deosebite pe care o prezintă infracțiunile contra securității statului și importanța valorilor sociale protegute prin normele penale care încriminează aceste infracțiuni, organele de securitate trebuie să dea dovadă de vigilență și combativitate, fermitate și intransigență față de toți cei care încearcă să atenteze la aceste valori.

Pentru aceasta este necesară o cunoaștere aprofundată a situației operative, a cauzelor și condițiilor care determină, înlesnesc sau favorizează săvârșirea unor asemenea fapte. Stăpânirea situației operative de către aparatul de securitate presupune nu numai cunoașterea stării acestora la un moment dat, ci și întreprinderea unor acțiuni concrete de prevenire a degenerării unor fapte, fenomene sau situații în infracțiuni de natură a afecta securitatea statului. Mai mult decât atât, pe baza unei cunoașteri temeinice a cauzalității fenomenelor antisociale, stăpânirea situației operative implică evaluarea continuă a tendințelor de evoluție ale acestora și adaptarea permanentă a aparatului metodologic existentelor aceste pendințe.

Stabilirea cauzelor și condițiilor reale ale infracțiunilor contra securității statului și ale altor manifestări antisociale - dintre cele care fac obiectul măsurilor de prevenire - trebuie să fie urmată de luarea unor măsuri prompte, în colaborare cu organizațiile de masă și obștești, cu alte organe de stat și cu colectivele de oameni ai muncii, măsuri care să ducă la înlăturarea acestor cauze și condiții, la crearea unui climat de intoleranță față de infracțiuni și infractori, față de clevețeală, pâlăvrăgeală

colportarea unor știri tendențioase sau denigratoare, răspîndirea de zvonuri alarmiste etc.

În aceeași măsură în care cunoașterea cauzalității infracțiunilor și a altor fapte antisociale, cu care se confruntă organele de securitate, constituie un important factor de optimizare și eficiență a decisiilor, în aceeași măsură stabilirea cauzelor și condițiilor specifice unui anumit caz concret, servește la asigurarea eficienței măsurilor cu caracter penal sau de prevenire întreprinse. Viața demonstrează că atîte timp cît nu se procedează la eradicarea răului, la anihilarea cauzelor și condițiilor care determină sau favorizează diferite comportamente antisociale, se menține posibilitatea repetării unor asemenea fapte, fie din partea persoanei respective, fie din partea unei alte persoane.

Din aceste motive, toți ofițerii de securitate trebuie să stabilească în toate împrejurările cauzele și condițiile care au determinat, înlesnit sau favorizat faptele ce fac obiectul măsurilor de prevenire și să acționeze în funcție de acestea.

Prin dispozițiile art. 202 alin. 4 Cod de procedură penală, se instituie obligația organelor de urmărire penală de a strînge date cu

privire la împrejurările care au determinat, înlesnit sau favorizat săvîrșirea infracțiunilor, această obligație revenind și organelor de cercetare ale securității. În toate cazurile, strîngerea acestor date trebuie urmată de valorificarea lor în scop de prevenire.

Așa cum sublinia secretarul general al partidului, "principala noastră preocupare trebuie să fie de a-i împiedica pe oameni să comită abateri, iar atunci cînd o fac, de a-i ajuta să se îndrepte". Această sarcină prioritară a organelor securității nu poate fi realizată la nivelul cerințelor impuse de conducerea de partid și de stat, fără o preocupare constantă pentru cunoașterea cauzelor și condițiilor care generează ori favorizează săvîrșirea infracțiunilor sau a altor fapte antisociale.

În același timp, organele de securitate trebuie să asigure trageres la răspundere penală, cu toată fermitatea, a celor care au săvîrșit infracțiuni date în competența acestor organe. Alături de organele de partid, de celelalte organe de stat, de organizațiile de masă și obștești și alți factori educaționali existenți în societatea noastră, trebuie "...să combatem cu hotărîre și să demascăm toate mentalitățile retrograde, mistice, să desfășurăm

o luptă ascutită împotriva influențelor burgheze în conștiința și viața oamenilor, să luăm atitudine hotărâtă împotriva naționalismului, șovinismului, rasismului, antisemitismului, a oricăror încercări de învrăjbire și înjosire a omului, ca minifestări ale forțelor reacționare care, în actualele împrejurări internaționale, apelează din nou la metode și practicile vechi pentru a slăbi coeziunea și unitatea forțelor progresiste, a maselor populare, în lupta împotriva imperialismului și colonialismului, împotriva războiului, pentru o poziție de pace și independență națională.

--oo00oo--